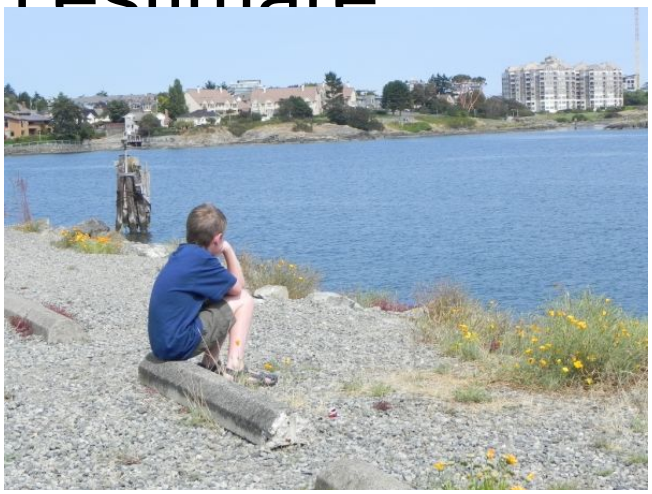
E.S. EDUCACIÓ Secundària

La por a no ser acceptat

No tinguis por, confia i recorda que, facis el que facis, sempre t'estimaré

En Joan sabia d'entrada que la decisió que havia pres, abans de sortir al patí, no agradaria gens els seus pares. Però estava determinat a fer-ho. Coneixia de sobra les conseqüències que aquest fet podria comportar; si sortia a la llum o algú se n'assabentava, fins i tot, podia ser cridat pel director del centre i, llavors, això volia dir estar expulsat durant una setmana. Afirmà dins seu: correré el risc. Calia mantenir l'honor malgrat el pànic que sentia per tot el cos. En cap cas volia que els amics el deixessin de banda i que el fessin fora de la colla. Des que va entrar a l'institut no ho havia tingut fàcil. Els amics que havia fet al centre li demanaven constantment proves de pertinença al grup i no els podia fallar. Era dimarts al matí i com cada dia, mentre agafava l'entrepà que la mare li havia preparat, observà el moneder que hi havia just al costat del seu esmorzar. "Ara és la meva", pensà. Segur que la mare no s'adonarà que li falten diners, sent com és de despistada. Pensarà que els ha perdut. En Joan respirà profundament, agafà els diners i enfilà més de pressa que mai el camí cap a l'escola. Quan va sonar el timbre a l'hora de l'esbarjo, en Joan obrí la motxilla, agafà els diners, se'ls posà a la butxaca i sortí corrents de classe. De sobte, s'aturà commogut per un calfred que li va recórrer l'espinada i que el deixà paralitzat uns segons. En aquell precís instant, recordà el que la mare li deia sempre, assegut a la seva falda, des que era ben petit: "No tinguis por; confia i recorda, fill meu, que, facis el que facis, sempre t'estimaré. En Joan restà immòbil, sense parpellejar, absort en aquell pensament, traslladat a aquell moment de la consciència on tot sembla estar bé, sense vergonya, sense incerteses, en pau, acaronat pels que t'estimen i on la por no té cabuda. Tot mirant els col·legues que l'esperaven darrera la porta de vidre que menava al pati -i on tots els alumnes del centre semblaven passar una bona estona- en Joan va fer dues passes enrere i reflexionà. De camí cap a casa, buscava les paraules adequades per explicar a la mare el que havia fet. No parava de donar-hi voltes. Se sentia malament per haver enganyat aquells que estimava, aquells que confiaven en ell, i per haver-se enganyat a si mateix. Acceptaria el càstig, però no sabia com podria tornar a classe després del que havia passat i mirar cara a cara els col·legues de l'insti.

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. De què i per què té por?
2. Què entén el nostre protagonista per amics? Quin és el seu concepte d'amistat?
3. Sabem identificar les emocions que afloren en certes circumstàncies?

Parlem-ne tots plegats!

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons

Avís Legal

Redacció de continguts: Equip FEAC de la FECC | Disseny i programació: